

Att växa i tro Joh 17:9 - 17

⁹Jag ber för dem. Jag ber inte för världen utan för dem som du har gett mig, eftersom de är dina. ¹⁰Allt mitt är ditt och allt ditt är mitt, och jag har förhärligats genom dem. ¹¹Jag är inte längre kvar i världen, men de är kvar i världen och jag kommer till dig. Helige fader, bevara dem i ditt namn, det som du har gett mig, så att de blir ett, liksom vi är ett. ¹²Medan jag var hos dem bevarade jag dem i ditt namn, som du har gett mig. Och jag skyddade dem, och ingen av dem gick under utom undergångens man, ty skriften skulle uppfyllas. ¹³Nu kommer jag till dig, men detta säger jag medan jag är i världen, för att de skall få min glädje helt och fullt.

¹⁴Jag har gett dem ditt ord, och världen har hatat dem därför att de inte tillhör världen, liksom inte heller jag tillhör världen. ¹⁵Jag ber inte att du skall ta dem ut ur världen utan att du skall bevara dem för det onda. ¹⁶De tillhör inte världen, liksom inte heller jag tillhör världen. ¹⁷Helga dem genom sanningen; ditt ord är sanning.

Det sägs att ett bevis på att något är levande är att detta något växer eller utvecklas. Det sägs också att människan växer under och efter en kris. Veckans tema handlar om att växa i tro. Att tala om växande i kyrkan känns ändå familjärt, åtminstone när vi kommer in på siffror och statistik. Å ena sidan predikas behovet av ett numerärt växande som första prioritet. Å andra sidan betonas ibland ett framgångsteologiskt perspektiv på att Gud finns endast i det som lyckats och utvecklats. Men hur ofta pratar vi om behovet av att växa i tro? Hur ofta finns det utrymme i vår enskilda- och församlingsplanering för trons tillväxt och fördjupning?

I våra kristna traditioner har vi dessvärre tenderat och tenderar fortfarande **att mäta vår tro**. Liten och stor, rätt eller fel. Det har gjort oss självupptagna och bidragit till att vi kanske pratar desto mindre om att växa i tro. Vi har oftast koncentrerat oss på det som inte ger näring i vår tro. Det är kanske dags att ställa oss frågan om vilken relation vi har till Han som vi tror på? Vad är det jag dras till? Vad ger mig och min tro energi, mening och näring? Växande för den kristna tron har att göra med relationen med den uppståndne Jesus och hans intresse i världen. När vi förenas med Kristus så växer också vårt intresse för denna värld vi lever i och är så älskad av Gud. ”Ett nytt bud ger jag er: att ni skall älska varandra. Så som jag har älskat er skall också ni älska varandra” (Joh 13:34)

Kristi kropp, kyrkan, växer också genom att vara ett i Kristus. ”så att de blir ett, liksom vi är ett” (v.11). Jesus förbön, som är en del av hans avskedstal, är kanske det mest praktiska sätt i vår utmanande tid att växa i tro på Gud och i tillit för varandra. I dessa ”corona-tider” när isolering och socialdistans utmanar borde Jesu bön om enhet vara vår angelägenhet och även en del av vår förbön. Aposteln Paulus skriver i sitt brev till galaterna: ”Ni är ju kallade till frihet, bröder. Låt bara inte den friheten ge köttet något tillfälle, utan tjäna varandra i kärlek. Hela lagen sammanfattas i detta enda bud: Du skall älska din nästa som dig själv. Men om ni biter och sliter i varandra är det fara värt att ni gör slut på varandra” (Gal 5:13-18).

Växande handlar inte enbart om framgång. En sak som är viktigt att påminna varandra om är att Gud finns hos den prövade och utsatta människan, när tillvaron är som svårast. Detta är också en del av evangeliet för oss alla. Att Gud förser oss även när vi inte orkar. ”Jag ger de försagda mod, ger de modlösa kraft. Jag skall inte ständigt hålla räfst, inte vredgas för evigt -då skulle livsanden förgås, de levande väsen jag skapat” (Jes 57: 15-16).

Hur växer vi under den pågående coronakrisen? Jag tror att växandet hänger på att ändra riktning i våra liv. Såsom jag skrev i förra veckans betraktelse, tror jag att vi behöver en radikal omvändelse,

bortom vårt inkrökta JAG, till ett liv i relation till Gud, till varandra, till vår skapelse och till oss själva. Måtte krisen avslöja det som drog oss bort från Gud själv och från varandra. Måtte krisen göra att sekularisering går i konkurs så att vi inser vilken Källan till livet är, och var den riktiga näringen för våra liv finns, det som är nödvändigt och viktigt. Tillvaron är full av elände, men låt oss inte glömma att Gud vill finnas här, i enlighet med Jesajatexten. Han gör det gärna genom oss även om kampen inom oss är svår, men Jesus ber för dig och mig, för vi tillhör honom!

/Josue Leones

Han går aldrig förbi dig

[Text & Musik Michael Jeff Johnsson]

Jag ser hur du ensam och modlös satt dig ner,
i en kamp du inte orkar kämpa mer
Om du inte får falla i Jesu armar,
i vems armar ska du då falla i?

Din väg har känts lång och i stormarnas land
har du famlat efter en skyddande hand.
Om du inte finner ro i Jesu armar,
i vems armar ska du då finna ro?

En smärta som bränner sönder din kropp,
i din svaghet ser du inget hopp.
Om du inte kan bli hel i Jesu armar,
i vems armar kan du då bli hel?

Han går aldrig förbi dig, Han vill för evigt vara din!
Han går aldrig förbi dig, Han vill för evigt vara din!